

ne prăbusim în taina unui mâine

M Horlaci

simt vițele pe sub piele
cum grăbesc statura mea de pom
padurea arde, fumul în tăcere
ridică schele, moarte și stafii
iar eu mă vând
pe-o noapte de plăcere
un joc de cărți
cu morții încă vii
iubito, vino, frunzele te cheamă
plămânii mei respiră
gândul tău
în noapte versul pare un călău
care ucide dorul
fără teamă
privește cerul, parcă se dezbracă
de cunoștințe vechi, de cele noi
suntem război
și viața ne încearcă
pe străziile iubirii, înapoi

mă dăruiesc gândirii de carton
pe străzi, ziare, frunze și beton
sub felinare sângele de dor
țâsneste iar în nopțile cu-amor
ne prăbusim în taina unui mâine

În care latră
fioros un câine.